

واحد فنی:

مدیر فنی: حامد یزدانی، مدیر هنری: مهدی سلامی
طراح گرافیک و صفحه آرایی: حمید یزدانی، سعید غفوری و امید روشنگر
عکس: گروه عکس همشهری، ویرایش عکس: کامییز نویدی
صفحه خوانی و حرفچینی: همکاران واحد فنی تحریریه

چاپ: همشهری
توزیع و اشتراک:
موسسه نشر گستر امروز نوین
پدیرش آگهی: ۸۴۳۲۱۰۰۰

صندوق پستی:
۱۹۳۹۵۵۴۴۶
تلفن: ۲۳۰۲۳۴۶۴
نمابر: ۲۲۰۴۶۰۶۷

گروه ضمائم همشهری ناشر نشریات:

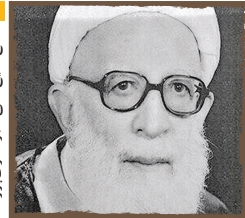
دوچرخه، بچه‌ها، خانواده، پایداری، اقتصاد،
تندرستی، خردنامه، داستان، دانستنیها،
سرزمین من، ماه، معماری، ۲۴، شهر نگار،
سرخ و محله

نشانی: تهران، خیابان ولیعصر ۳، نرسیده به پارک وی،
کوچه شهید فریبتی، شماره ۱۴، روزنامه همشهری

بهترین قصه‌های تاریخی تهران
جایزه می‌گیرند

صفحات «روایت تهران» که پیش روی شماست، به انعکاس روایت‌های خواندنی تاریخ تهران قدیم و سرگذشت شخصیت‌ها و نامداران، خیابان‌ها و گذرها، واقعه‌های تأثیرگذار و تاریخ شفاهی طهران تعلق دارد. با عکس‌های یادمانداز خاطرات تهران در روز و قصه‌ها و ماجراهای پشت این عکس‌ها، شما هم می‌توانید در انتشار این صفحه که متعلق به خود شما و شهر شماست ما را همراهی کنید. «همشهری» بهترین عکس‌ها و قصه‌هایی را که برای ما ارسال می‌کنید با نام خودتان منتشر و شما «همشهریان همراه» هدیه‌ای تقدیم می‌کند.
نشانی و شماره تماس ما: ۲۲۰۲۳۴۵۵-۴۶۴۰۰، mahaleh@hamshahri.org

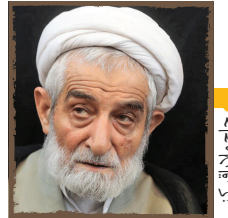
مفاخر کن؛ از علمای بزرگ تا دانشمند هسته‌ای

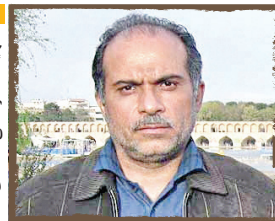
حاج شیخ علی اکبر فاردیپور

حاج ملاقلی کنی

حاج ملاقلی کنی

شهبان مسعود علی محمدی

آیت‌الله مهدوی کنی

■ موضوع: نامداران یک محله
■ ویژگی: متولد کن

در محضر علمایی همچون امام خمینی (ره) دروس عالی فقه، اصول فقه، تفسیر، حکمت، کلام و دروس خارج فقه را آموخت و در مبارزات امام خمینی (ره) با حکومت طاغوت همراه ایشان بود.

آیت‌الله باقری کنی، روحانی شیعه و عضو مجلس خبرگان رهبری هم سال ۱۳۰۵ در کن متولد شد. او از شاگردان سیدحسین بروجردی و امام خمینی (ره) بود. آیت‌الله محمدعلی عمیقی، یکی از مراجع بزرگ شیعه و همدوره آیت‌الله بروجردی هم سال ۱۲۵۹ شمسی در قریه کن متولد شد. آیت‌الله عمیقی تألیفات متعددی داشته که در کتابخانه مجلس نگهداری می‌شود.

آیت‌الله حاج شیخ علی اکبر فاردیپور تهرانی هم که در محضر عالمانی همچون آیت‌الله بروجردی، آیت‌الله گلپایگانی و امام خمینی (ره) حضور یافت و به درجه اجتهاد رسید، یکی دیگر از عالمان مشهور کنی بود.

از چهره‌های علمی محله کن می‌توان به مسعود علی محمدی، دانشمند هسته‌ای و استاد فیزیک دانشگاه تهران که در محله سرآسیاب کن به دنیا آمده بود و در تهران ترور شد، اشاره کرد.

دکتر مهدی مبعلی، استاد دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران که نامش بین یک درصد دانشمندان پرستار دنیا دیده می‌شود یکی دیگر از مفاخر علمی کن است.

محله کن از روزگار قدیم محل زیست علما و برخی دانشمندان برجسته بوده که نام آنها در تاریخ پایتخت جاودانه شده است. به همین دلیل پشتوانه تاریخی این محله با نام برخی علمای توانمند و تأثیرگذار تهران گره خورده و خیلی‌ها کن را با نام این افراد می‌شناسند.

حاج ملاعلی کنی که سال ۱۱۸۴ شمسی در کن متولد شد، یکی از فقهای بزرگ و مجتهد با نفوذ دوره قاجار بود. او به‌رغم مخالفت والدینش به‌طور مخفی مقدمات علوم عربی را فراگرفت و پس از ۲۰ سال با رضایت پدر و مادرش راهی حوزه علمیه تهران و اصفهان شد تا از محضر علمای آن روزگار بهره‌بردار. او علاوه بر تولیت مدرسه مروی رهبری مبارزه علیه امتیاز رویتزر را به‌عهده گرفت و افکار عمومی را برای لغو امتیاز هدایت کرد.

حاج ملاباقر کنی یکی دیگر از روحانیون مورد وثوق مردم و همدوره حاج ملاعلی کنی بود.

او سال ۱۲۲۱ شمسی در کن به دنیا آمد و از نظر فقهی به جایگاهی رسید که توسط حاج ملاعلی کنی برای تدریس فقه و اصول در مدرسه مروی دعوت شد. آیت‌الله مهدوی کنی که سال ۱۳۱۰ در روستای کن به دنیا آمد هم یکی از علمای معاصر تهران بود. او

پناه دل‌های شکسته

امامزاده علی بن جعفر (ع)

امامزاده علی بن جعفر از اولاد امام موسی کاظم (ع) است. گنبد شلمجی شکل آن را باید نگین ارزشمند و زیبای معماری تلقی کرد که توجه هر رهگذری را به‌خود جلب می‌کند. حرم دارای کاشی کاری خشتی به نام چهارده معصوم (ع)، آینه کاری و ضریح مشبک فولادی نفیس است که از زیبایی‌های معماری این امامزاده هم محسوب می‌شود.

امامزادگان حسن و حسین (ع)

آستان مقدس امامزادگان حسن و حسین (ع) در محله دارقازی یکی از بقعه‌های متبر که شهر تهران است که معماری آن برگرفته از معماری معاصر تهران است. این آستان به روایت کتاب بحرالانساب، احتمالاً متعلق به امامزاده حسین باشد.

امامزاده محمد (ع)

امامزاده محمد (ع) در میان اهالی به امامزاده محمود معروف است. این امامزاده از نوادگان امام موسی کاظم (ع) است. مساحت بنای بقعه ۵۰ مترمربع، قدیمی و از خشت و گل و چوب ساخته شده و فاقد گنبد و گلدسته است. این امامزاده به سبب دور بودن از مرکز تجمع و زندگی، اغلب خلوت و ناشناخته است. حتی به روایت اهالی قدیمی، سال‌ها پیش بر اثر سیل از بین رفته و احتمالاً مرقد شریف آن امامزاده یکی دو متر زیر خاک رفته است.

■ موضوع: امامزاده‌های محله
■ ویژگی: گوشه‌ای دنج برای عبادت، زیارت و سیاحت

یکی از جاذبه‌های محله تاریخی کن وجود آستان مقدس امامزادگان است.

امامزاده شعیب (ع)

یکی از امامزاده‌های پرنژاتر محله سرآسیاب کن امامزاده شعیب (ع) است. امامزاده شعیب یکی از یاران باوفای امام هفتم، امام موسی کاظم (ع) بود. بنای ۲۵ متری این بقعه متبر که به دوره صفویان می‌رسد.

ضریح قدیمی این بقعه هم قدیمی و چوبی بود، اما سال ۱۳۸۲ ضریح جدیدی توسط استادکاران یزدی ساخته و به جای ضریح قبلی نصب شد.

امامزاده سیدمحمد رضا (ع)

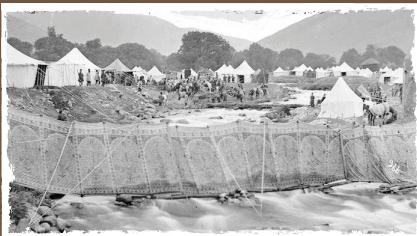
بنای کوچک اما زیبا و دلنواز بقعه امامزاده سیدمحمد رضا در قبرستان عمومی محله میانه قرار دارد. امامزاده سیدمحمد رضا از نوادگان امام موسی کاظم (ع) است.

فضای داخلی حرم با سنگ قبر مرمرین سفید و دیوارها با نقاشی‌ها و تزئینات زیبا مزین شده است.

به‌به ناصرالدین شاه و تدبیر حاج باشی

■ موضوع: باغ تاریخی

■ ویژگی: بیلاق شاه قاجار

هم‌یک‌ششم باغش را وقف می‌کند. «باغ حاج باشی که حدود ۱۷۰ سال قبل میزبان ناصرالدین شاه و اطرافیانش بوده یکی از معدود باغ‌هایی است که از گزند تخریب‌ها در امان مانده و هنوز نفس می‌کشد. عبدالله درویش معتقد است باغ حاج باشی یکی از مکان‌های تاریخی کن به حساب می‌آید و باید مورد مرمت و بازسازی قرار بگیرد.

«برای حفظ باغش به‌ترتیب تازه‌ای متوسل می‌شود. درویش می‌گوید: «این داستان نسل به‌نسل منتقل شده و به گوش امروزی‌ها رسیده که حاج باشی که فرد زرتنگی بوده، بلافاصله بعد از به‌به گفتن پادشاه می‌گوید این باغ به حضرت عباس (ع) تعلق دارد و وقف شده است. بعد از این ماجرا ناصرالدین شاه از تصرف باغ حاج باشی منصرف می‌شود و حاج باشی

به پایان نمی‌رسد. قدیمی‌های کن در محافل عمومی، این اتفاق تاریخی را برای اهالی نقل می‌کنند. عبدالله درویش، شاعر و پژوهشگر محله کن، درباره ماجرای حضور ناصرالدین شاه در باغ معروف کن می‌گوید: «یکی از عادت‌های ناصرالدین شاه این بوده که به هر مکانی می‌رفت چیزی را تصاحب می‌کرد و برای این کار شگردها خاصی هم داشت. شگرد پادشاه این بود که وقتی از مکانی باشی‌ارزشمندی خوشش می‌آمد می‌گفت: به‌به! طبق سنت و قانون نانوشته آن دوره، صاحب مکان یا شیء ارزشمند بلافاصله بعد از به‌به گفتن پادشاه، ناچار بود بگوید پیشکش به‌علیحضرت!» ناصرالدین شاه بعد از ورود به بزرگ‌ترین باغ کن تکیه کلام معروفش را بیان می‌کند، اما حاج باشی، صاحب باغ حاج باشی کن،

در دوره ناصری رسم بر این بود که پادشاه با همراهی درباری‌ها به بیلاق می‌رفت و لابه‌لای گشت‌وگذار و خوشگذرانی در روستاهای اطراف تهران، باغ‌های بزرگ و سرسبز را به اطرافیانش پیشکش می‌کرد. کوه‌ها و مراتع شمال تهران تفرجگاه تابستانی ناصرالدین شاه بود و باغ‌های کن در شمال غربی تهران همواره در تیررس پادشاه و اطرافیانش قرار داشت. چنین بود که پادشاه در یکی از سفرهای کوتاهش به قریه کن برای تصاحب یکی از مشهورترین باغ‌های این منطقه به‌صرافت می‌افتد، اما داستان آنگونه که درباری‌ها پیش‌بینی کرده بودند